

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP I SANT PAU
14 DE JUNY DE 2020
DIUMENGE DE LA
FESTA DE LA SOLEMNITAT
DEL COS I DE LA SANG
DE CRIST
Any 68. suplement núm. 4.009**

**DURANT LA SETMANA DEL 15 AL 21
DE JUNY, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 15: Esteve Gubau; dif. fam. Roig-Díaz. **Dimarts, 16:** Josep Robert Oliveras; dif. fam. Pararols; Montserrat C.R. **Dimecres, 17:** a sant Josep. **Dijous, 18:** Intenció particular. **Divendres, 19:** Dalmau de Ciurana; A.A.C; Montserrat C.R.. **Dissabte, 20:** Joan Arnau Arnau; **Diumenge, 21:** dif. fam. Bordas; Lluís Sabater; Mn. Lluís Mitjà.

**DURANT LA SETMANA DEL 15 AL 21
DE JUNY, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte, 20: per la parròquia.
Diumenge, 21: en acció de gràcies.

Es volen casar...

L'Eduard Gruatmoner i Roura, de la parròquia de sant Josep, amb **l'Alicia Beyret i Sala**, de Palamós.

L'Ignasi Batlle i Lleal, amb la **Sònia Font i Rodríguez**, ambdós de la parròquia de sant Josep.

L'Ignasi Boadas i Arpa, de la parròquia de Palau, amb **l'Ester Grau i Callizo**, de la parròquia de sant Josep.

Una petita llista de 24 petites maneres d'estimar:

- Aprendre's els noms de la gent que treballa amb nosaltres o dels que ens creuem en l'ascensor i tractar-los després pel seu nom.
- Estudiar els gustos aliens i tractar de complaure'ls.
- Pensar, per principi, bé de tot el món.
- Tenir la mania de fer el bé, sobretot als que no ho mereixerien teòricament.
- Somriure. Somriure a tota hora. Amb ganes o sense elles.
- Multiplicar la salutació, fins i tot als semidesconeguts.
- Visitar els malalts, sobretot si són crònics.
- Prestar llibres encara que te'n perdin algun. Retornar-los tu.
- Fer favors. I concedir-los abans de que acabin de demanar-te'ls.
- Oblidar ofenses. I somriure especialment als ofensors.
- Aguantar als pesats. No posar cara de vinagre escoltant-los.
- Tractar amb antipàtics. Conversar amb els sords sense posar-te nerviós.
- Contestar, si t'és possible, a totes les cartes.
- Entretenir els nens petits. No pensar que amb ells perds el temps.
- Animar els vells. No enganyar-los com nois, però subratllar tot el positiu que trobis en ells.
- Recordar les dates dels sants i natalicis dels coneguts/des i amics/gues.
- Fer regals molt petits, que demostrin l'afecte però no creen obligació de ser compensats amb un altre regal.
- Acudir puntualment a les cites, encara que hakis d'esperar tu.
- Explicar-li a la gent coses bones que algú ha dit d'ells.
- Donar bones notícies.
- No contradir sistemàticament a tots els que parlen amb nosaltres.
- Exposar les nostres raons en les discussions, però sense tractar d'aixafar.
- Manar amb to suau. No cridar mai.
- Corregir de manera que es noti que et dol el fer-ho.

La llista podria ser interminable i els exemples similars infinits. I ja sé que són minúcies. Però amb molts milions de petites minúcies com aquestes el món es faria més habitable.

José Luis Martín Descalzo

Per les obres de sant Josep, el primer cap de setmana de juny es van recaptar **1.209,58€**, dels quals **1.069,58€** en efectiu i **160,--€** en targeta TPV. Agraïm la vostra aportació, i esperem donatius per aquesta finalitat!

Pa viu... Pa per estimar.

Avui l'Església celebra la festa del corpus, el cos i la sang de Crist que es dona per tots nosaltres. **Tu que estàs dormint, desperta't**, aquesta és la realitat profunda i clara que ens mostra el qui és el pa viu, i que s'adreça a tots nosaltres per a desvetllar-nos de les nostres pors, covardies i indiferències; i poder així alimentar-nos per tenir i donar vida, per comunicar i restar oberts al seu amor. Avui, en aquesta celebració, no és només una memòria d'un fet cabdal de la nostra fe i experiència de vida en Jesús, sinó que ha de ser un signe d'amor i de servei a la humanitat. És la presència del seu missatge que resta en tots nosaltres com a garantia d'un amor immens.

El pa que ens dona Jesús és molt més que un tros de pa -farina i aigua-; és el gest de partir i compartir la vida amb tots aquells que caminen pels viaranyes d'aquesta humanitat. És viure "**el goig i l'esperança, el plor i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot els dels pobres i de tota mena d'afligits, són també goig i esperança, plor i angoixa dels deixebles de Crist, i no hi ha res de verament humà que no ressoni en llur cor**" (GS1), com ve ens recorda el concili Vaticà II. Vivim en aquesta humanitat com a servidors els uns dels altres, com a dipositaris d'uns dons que són per a tots, i que entre tots fem possible el projecte del Regne de Déu, per albirar en un nou matí la tendresa i la generositat de moltes persones que porten l'esperança i l'alegria que ens ve d'un mos de pa partit per a tanta gent... Un pa que és Caritat, que és amor fet servei generós.

Alguns potser haurien preferit que Jesús ens deixés alguna cosa més important i més misteriosa que un pa i un vi, sense adonar-se que és precisament això l'important; i en la senzillesa d'un pa i un vi hi ha el misteri de l'amor de Déu per a la humanitat. És l'amor que és dona sense prendre; que és petit i es fa gran en el cor d'aquell qui serveix; que vol el bé per a tots més que l'ego propi. Són els gestos que mostren la misericòrdia i la tendresa de Déu que donen sentit i força a la vida, a voltes amb un gust agre dolç, per moltes situacions que se'ns presenten... És la memòria d'un gest d'amor en el qual Jesús es dona i es fa present en la vida de cadascú.

Aquest pa que ens dona Jesús és sempre dolç i pacient, és el pa d'estimar "**El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és altiu ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja; no s'alegra de la mentida, sinó que troba el goig en la veritat; tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera, tot ho suporta**". (1Co 13,4-7), com bé ens diu Pau. Un pa que es parteix i es reparteix, que ens convoca i que ens fa sortir cap enfora de nosaltres mateixos -ser una Església en sortida ens diu el papa Francesc!-, per deixar recels i pors per a servir els necessitats d'aquesta humanitat. Un pa per viure, per sentir-nos vius veritablement, perquè ens acompanya sempre en tants moments de la nostra vida, i perquè el sabem ben viu a prop nostre, i dins el nostre cor.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 14 de juny de 2020.